Suhai Pál

Tépésvonal

Tőzsér Árpád versére

Kettétépett, vakult fényképeden
egy félig kész ház még egész családdal –
bár „objektív”, a beállítás rád vall:
vallathatod a múltad szüntelen.

A vallatódat. Készségesebb útmutatód
e megsárgult papírlap optikája,
míg felelget a földbe dőltek szája,
mint minden Mózes és a halhatatlanok.

A legbeszédesebb instancia
azonban kétségkívül e papírkép
misztikus ránca, tépésvonala,

érvényesebb tanúság, mint a kép maga:
a forradás: mit szétszakított elme és lét,
e sebnek kell majd összevarrnia.

Van Gogh ütött-kopott bakancsa

Ez a förtelmes, örökös jelen…
(Székely János)

Napok tolongnak, s bár a kedd
sarkát örök hétfő tapossa,
Van Gogh ütött-kopott bakancsa
egyhelyben toporog veled.

Idült jelent dagaszt a láb,
cipőjével foszlik le róla
jövője és illúziója,
előre így visz és tovább.

Magadban. És amíg ruhád
kitart, míg sorvadás vagy attak
le nem tépi – letépheti.

Biztonságod elméleti,
s bármit ígérjen is a holnap,
egy mával mindig megszegi.